# T009 A HÀM IX (60) 143-Ngọc Da

*Đại Tạng Kinh (Linh Sơn Pháp Bảo)*

SỐ 143

KINH NGỌC-DA Hán dịch: Đời Đông Tấn, Tam Tạng Trúc Đàm Vô Lan, người Thiên Trúc.

Nghe như vầy: Một thời Đức Phật ở tại vườn Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ. Ngài vì bốn hàng đệ tử mà giảng dạy kinh pháp. Bấy giờ gia đình trưởng giả Cấp Cô Độc, trước đó đã cưới vợ cho con trai, là con gái của một gia đình trưởng giả, tên là Ngọc-da. Cô ta đoan chánh, xinh đẹp nên sinh tâm kiêu mạn, không theo phép dâu con để phục vụ cha mẹ chồng và chồng. Vợ chồng Cấp Cô Độc bàn luận: "Con dâu ta không hiếu thuận, chẳng theo lễ phép, chúng ta không muốn xử trị bằng cách đánh đập. Nhưng nếu không răn dạy thì lỗi lầm của cô ta ngày càng tăng lên, phải làm thế nào đây? Trưởng giả đưa ý kiến: "Chỉ có Đức Phật là Bậc Đại Thánh, đầy đủ khả năng giáo hóa kẻ ương bướng, khó trị đều phải phục tùng. Hãy thỉnh Đức Phật đến giáo hóa". Người vợ đồng ý: –Rất tốt. Sáng sớm, trưởng giả y phục chỉnh tề, đến gặp Đức Phật, đầu mặt lạy sát đất, bạch Phật: –Gia đình con cưới vợ cho con trai, gặp phải kẻ rất kiêu mạn, đối xử với chồng không lễ phép. Cầu mong Thế Tôn cùng các đệ tử ngày mai đến nhà thọ trai và vì Ngọc-da mà thuyết pháp, để tâm trí cô ấy được hiểu biết thông suốt, hối cải điều ác, làm việc thiện. Đức Phật bảo trưởng giả: –Lành thay! Lành thay! Trưởng giả Cấp Cô Độc nghe Đức Phật thọ thỉnh nên hoan hỷ lạy sát chân Đức Phật rồi từ giã. Về đến nhà, trưởng giả trai giới và lo bày biện các thức ăn uống ngon quý. Sáng ngày mai, Đức Phật cùng một ngàn hai trăm năm mươi đệ tử đến nhà vị trưởng giả. Trưởng giả hoan hỷ nghênh đón Đức Phật và đại chúng. Sau khi Đức Phật an tọa, toàn gia lớn nhỏ đều ra làm lễ Phật rồi đứng qua một bên, Ngọc-da tránh trong phòng không ra lễ Phật. Đức Phật biến hóa, làm cho tường vách cả nhà vị trưởng giả đều trong suốt như lưu ly, thủy tinh, trong ngoài đều thấy nhau. Ngọc-da trông thấy Đức Phật có ba mươi hai tướng tốt, tám mươi vẻ đẹp, thân màu vàng ròng, tươi sáng rực rỡ, nên hãi hùng kinh sợ, toàn thân rởn ốc, liền ra ngoài lễ Phật, lạy sát đất sám hối, rồi đứng qua một bên. Đức Phật bảo Ngọc-da:

–Phụ nữ không nên ỷ vào sắc đẹp của mình để khinh mạn chồng. Thế nào là xinh đẹp đoan chánh: Từ bỏ thái độ xấu xa, cả tám mươi bốn điều cấu uế, tâm an định đàng hoàng thi mới đúng là đoan chánh, không phải dựa vào nhan sắc mặt mày, tóc tai màu mè là đoan chánh. Trong thân người nữ có mười điều xấu. Những gì là mười? 1. Người nữ khi mới lọt lòng, cha mẹ không vui. 2. Khi nuôi dưỡng săn sóc, thường ít thấy thú vị. 3. Tâm người nữ thường sợ người khác. 4. Cha mẹ lo lắng việc gả chồng. 5. Khi còn sống phải xa lìa cha mẹ. 6. Thường sợ chồng, luôn phải để ý tới sắc diện của chồng, chồng hân hoan thì vui mừng, tức giận thì sợ hãi. 7. Khi mang thai, sinh đẻ rất gian nan. 8. Còn con gái thì bị cha mẹ kiềm chế. 9. Có chồng thì bị chồng quản thúc. 10. Tuổi già hay bị con cháu la mắng. Từ trẻ đến già không được tự tại. Đấy là mười điều, người nữ không tự hiểu biết. Ngọc-da quỳ chắp tay bạch Phật: –Con mang thân hạ tiện nên

không biết tới lễ nghĩa. Cầu mong Thế Tôn giảng dạy đầy đủ về phép tắc làm vợ. Đức Phật bảo Ngọc-da: –Người vợ phụng sự cha mẹ chồng và chồng có năm điều thiện, ba điều ác. Năm điều thiện là gì? 1. Làm vợ phải ngủ trễ dậy sớm, chải tóc trang điểm, y phục chỉnh tề, rửa mặt sạch sẽ, làm sự việc gì cũng thưa trước đối với người lớn hơn, tâm thường kính thuận. Nếu có thức ăn ngon thì không được ăn trước. 2. Chồng la mắng cũng không được sân hận. 3. Chung thủy với chồng, không được tà dâm. 4. Thường cầu mong chồng sống lâu, chồng đi vắng, vợ dốc đảm đang chăm sóc việc nhà. 5. Thường nhớ tới các điều thiện của chồng, không nhớ hay gợi lại các việc ác. Đây là năm điều thiện. Còn ba điều ác là gì? 1. Vợ phục vụ cha mẹ chồng và chồng không theo lễ nghĩa, chỉ mong có thức ăn ngon để ăn trước, chưa tối đã đi nằm sớm, trời sáng vẫn chưa dậy, chồng muốn răn dạy, trừng mắt giận lại, kình chống mắng nhiếc. 2. Không một lòng đối với chồng, chỉ nghĩ đến những đàn ông khác. 3. Muốn chồng mau chết để được tái giá. Đấy là ba điều ác. Ngọc-da im lặng, không một lời đáp lại Đức Phật. Đức Phật bảo Ngọc-da: –Thế gian có bảy hạng vợ. Đó là 1. Vợ như mẹ.

2. Vợ như em gái. 3. Vợ như Thiện tri thức. 4. Vợ như vợ đúng nghĩa. 5. Vợ như nô tỳ. 6. Vợ như oán gia. 7. Vợ như kẻ đoạt mạng. Bảy hạng vợ này, con có hiểu không? Hãy lắng nghe và ghi nhớ kỹ. Ta sẽ vì con mà phân biệt giảng giải. Đức Phật bảo Ngọc-da: –Thế nào là vợ như mẹ? Vợ như mẹ là yêu thương chồng như từ mẫu, sớm tối gần gũi phục vụ không rời, tận tâm cung cấp không bê trễ, chồng đi ra ngoài sợ người coi thường, gặp chồng thì yêu thương, tâm không nhàm chán. Thương chồng như con. Đó là vợ như mẹ. Thế nào là vợ như em gái? Vợ như em gái là phục vụ chồng hết sức cung kính thành thật, cũng như anh em đồng huyết thống, tuy khác thân hình, nhưng là cốt nhục chí thân, không có tình riêng, phụng sự tôn kính như em gái đối với anh trai. Đó là vợ như em gái. Thế nào là vợ như Thiện tri thức? Hầu hạ chồng, hết lòng yêu thương chồng, gắn bó khắn khít không rời nhau, việc riêng tư thường nói cho nhau nghe, thấy làm sai thường nhẹ nhàng khuyên bảo để sửa đổi hành động. Dạy nhau về việc thiện khiến cho sự hiểu biết càng thêm sáng suốt. Thương yêu nhau tạo điều kiện cho chồng đem khả năng giúp đỡ mọi người, như hàng Thiện tri thức. Đó là vợ như Thiện tri thức. Thế nào là vợ đúng như vợ? Cúng dường bậc Tôn trưởng luôn chí thành chí kính, phục vụ chồng khiêm tốn, tuân lời thuận hòa. Ngủ trễ dậy sớm, cung kính nghe lời, miệng không nói sai, thân không làm bậy. Có việc hay thì nhượng cho chồng, việc lỗi nhận về mình, dạy bảo điều nhân từ, bố thí, siêng năng làm theo lẽ phải. Tâm tính chánh chuyên không theo nẻo tà. Giữ gìn tiết hạnh trong sạch không hề thiếu sót. Tới không phạm nghi, lui không thất lễ, lấy hòa làm quý. Đó là vợ đúng như vợ. Thế nào là vợ như nô tỳ? Thường giữ lòng sợ sệt, cẩn thận không dám khinh mạn. Tích cực làm việc không tránh né, không ngại khó khăn. Tâm thường cung kính, hết sức thuận hiếu, nói lời dịu dàng, tánh nết hòa ái. Miệng không nói lời thô lỗ gian dối. Thân không hành động phóng dật, trinh tiết thuần nhất, chân thật ngay thẳng đáng tin cậy. Thường tự nghiêm chỉnh, lễ phép đối với chồng, được yêu quý không được kiêu mạn. Giả sử không được yêu mến thì cũng không chút oán hận, bị đánh không giận dữ lại, bị nhục chỉ im lặng không được hận thù, cam lòng vui nhận, không có hai lòng. Giữ gìn săn sóc vẻ đẹp của mình, không đố kỵ thanh sắc, gặp phải trắc trở thua kém, không đòi hỏi

được suông sẻ, càng nên trau dồi tiết hạnh làm vợ, không kén chọn ăn mặc, chuyên cần cung kính chỉ sợ không làm tròn. Cung kính phục vụ chồng như nô tỳ phục vụ chủ. Đấy là vợ như nô tỳ. Thế nào là vợ như oán gia? Thấy chồng liền không vui, thường ôm lòng sân hận. ngày đêm chỉ nghĩ đến việc mau thoát ly, không có tâm như vợ với chồng, thường xem như khách ở tạm, gầm gừ tranh cãi không kiêng nể gì cả, đầu tóc lộn xộn, thích nằm, không chịu làm việc, không nghĩ đến sự phát triển của gia đình, dưỡng dục con nhỏ. Hoặc làm việc dâm đãng, không biết xấu hổ, nhiều khi bất chấp luân thường, làm nhục gia tộc, cũng như oán gia. Đây là vợ như oán gia. Thế nào là vợ như kẻ đoạt mạng? Vợ ngày đêm tâm ý chỉ hướng về chồng bằng sự hận thù, tìm dùng phương tiện gì để được lìa xa chồng, muốn dùng thuốc độc như sợ người biết được,

hoặc tìm đến bà con gần xa để gửi; làm việc sân hận, thường tìm cách hại chồng, hoặc dùng vật quý giá thuê người giết chồng, hoặc khiến người ngoài theo dõi chồng để thủ tiêu. Oán thù muốn làm hại mạng chồng nên gọi là vợ như kẻ đoạt mạng. Đây là bảy hạng vợ. Ngọc-da im lặng. Đức Phật bảo tiếp: –Năm hạng vợ thiện thường được tiếng khen, lời nói hành động có phép tắc, mọi người đều yêu mến kính trọng, tông thân chín họ đều được vinh hiển, Trời, Rồng, Quỷ thần luôn đến ủng hộ làm cho không bị nhiễu loạn. Sau khi mãn phần được sinh lên cõi trời, cung điện bảy báu được hưởng thụ tự nhiên, có kẻ hầu người hạ, tuổi thọ lâu dài, muốn gì được nấy, an lạc sung sướng không kể xiết. Sống hết tuổi trời, sinh xuống thế gian, được làm con cháu nhà vương hầu phú quý, xinh đẹp thông minh, người người tôn trọng. Người vợ xấu ác thường bị tiếng xấu. Ngay thân hiện tại không được an ổn, thường bị ác quỷ, các sự độc hại làm bệnh, ngủ thức không yên, ác mộng kinh sợ. Ước nguyện không thành, gặp nhiều tai họa. Sau khi qua đời chắc chắn thần hồn chịu hình phạt, sẽ bị đọa vào các nẻo địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh, lăn lộn trong ba đường, nhiều kiếp không chấm dứt. Đức Phật bảo Ngọc-da: –Bảy hạng vợ này con muốn làm theo hạng nào? Ngọc-da khóc lóc, ra trước bạch Phật: –Tâm con ngu si, hành động vô trí, từ nay về sau, nguyện sửa đổi tánh tình. Con sẽ như người vợ nô tỳ hết lòng phục vụ chồng và cha mẹ chồng, trọn đời con không dám kiêu mạn. Đức Phật bảo Ngọc-da: –Lành thay! Lành thay! Người nào lại không có lỗi, người có thể sửa đổi lỗi lầm thì không có điều thiện nào lớn hơn. Ngọc-da ở ngay trước Phật cầu thọ mười giới làm Ưu-bà-di. Đức Phật bảo Ngọc-da: – Giữ giới thứ nhất không được sát sinh. Giữ giới thứ hai không được trộm cắp tài vật người khác. Giới thứ ba không được tà dâm với đàn ông khác. Giới thứ tư không được nói dối. Giới thứ năm không được uống rượu. Giới thứ sáu không được chửi rủa, mắng nhiếc thô lỗ. Giới thứ bảy không được nói lời thêu dệt. Giới thứ tám không được ganh ghét. Giới thứ chín không được giận dữ. Giới thứ mười phải tin làm thiện được phước, làm ác bị tội, tin Phật, tin Pháp, tin Tỳ- kheo Tăng. Đây là mười giới pháp của hàng Ưu-bà-di, trọn đời phụng hành không được vi phạm. Đức Phật nói kinh này xong, các đệ tử đều làm lễ. Cả gia đình vợ chồng Cấp Cô Độc và Ngọc-da đều thành tâm dâng nước rửa và cúng dường Đức Phật thức ăn trăm vị ngon. Đức Phật bảo Ngọc-da: –Nên chí thành bố thí, thường được phước đức, đời sau được sinh vào nhà trưởng giả. Ngọc-da thưa:

–Xin vâng.

Sau khi thọ trai, Đức Phật chú nguyện chúc phước: Năm mươi thiện thần ủng hộ thân người.

Đức Phật bảo Ngọc-da:

–Hãy siêng năng tụng niệm kinh giới.

Ngọc-da thưa:

–Con nhờ ân Phật nên được nghe Kinh Pháp.

Tất cả mọi người đều tiến đến trước Đức Phật, làm lễ rồi từ giã.

*Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.*